

Evangelhia zilei de luni: Tot ce avea

Comentariu la Evangelhia de luni din săptămâna a 34-a de peste an: „Adevăr vă spun că această văduvă săracă a pus mai mult decât toți”. Dă-I Domnului ceea ce poți să-I dai: meritul nu stă în cantitate, ci în iubirea cu care oferi.

Evangelhie (Lc 21,1-4)

În acel timp, ridicându-și privirea, i-a văzut pe bogații care își puneau darurile în caseta pentru ofrande. A văzut și o văduvă săracă punând acolo două monede mici.

Și a spus: „Vă spun, cu adevărat această văduvă săracă a pus mai mult decât toți, pentru că toți aceștia au oferit lui Dumnezeu din surplusul lor, pe când ea, din sărăcia ei, a oferit tot ce avea la viața ei”.

Comentariu la Evanghelie

Isus se află la Ierusalim și merge din nou la Templu, după ce îl purificase de negoțurile care îl transformaseră într-o peșteră de tâlhari (cf. Lc 19,46). Și descoperă că, dintre pelerinii care vin la Templu să-și depună oferte, cei bogați dau „ceea ce le prisosește”.

În felul acesta, darurile lor nu sunt adevărate milostenii, deoarece provin din ceea ce le rămâne și, în fond, nu prețuiesc. Așadar, acea milostenie nu însemna un sacrificiu,

ci era mai curând un semn de ostentație.

Astfel, și ei devin tâlhari, pentru că își însușesc o glorie omenească ce nu li se cuvine. Nu practică milostenia așa cum învățase Învățătorul: „Când dai milostenie, nu trâmbița (...) să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, pentru ca milostenia ta să rămână în ascuns” (Mt 6,2.3-4).

Totuși, în mijlocul acelei mulțimi a apărut o „văduvă săracă”, nu ca să ceară – lucru cât se poate de obișnuit –, ci ca să arunce două monede mici, care erau tot ce avea pentru a trăi.

Este evident că vistieria Templului avea să se îmbogățească mult mai mult din marile sume ale celor bogați, astfel încât cele două monede ale văduvei păreau neînsemnate și inutile. Dar acea milostenie și-a atins ținta, pentru că într-o colecție „cine are bunăvoință este primit după ceea

ce are, nu după ceea ce nu are” (2 Cor 8,12).

Sfântul Josemaría a meditat această scenă evanghelică și a scris: „Nu ai văzut scânteierile privirii lui Isus când săraca văduvă lasă în templu mica ei milostenie? — Dă-I tu ceea ce poți să-I dai: nu stă meritul în puțin sau în mult, ci în voința cu care dăruiești”.

Într-adevăr, Isus va fi fost uimitor de mișcat, căci este foarte rar – ca să nu spunem unic – ca cineva să dea acel foarte puțin din care trăiește. Din sărăcia ei, își dă întreaga viață. Cele două monede ale ei reprezintă lipsa, absența celor necesare.

Prin acest gest, văduva s-a îmbogățit înaintea lui Dumnezeu (cf. Lc 12,21). Pentru Domnul, acea femeie „a pus mai mult decât toți”. În acest sens, a făcut ca Isus Însuși, care „deși era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, ca

prin sărăcia Lui voi să fiți
îmbogățiți” (2 Cor 8,9).

Josep Boira // Nick Fewins -
Unsplash

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-luni-tot-ce-avea/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-luni-tot-ce-avea/)
(15.03.2026)